

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand

Căsuța Poștală 12, OP 74

București, 062580, România

Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;

Pagina Web: <https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>

**Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani)
care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste.
În aceste momente critice ajutăm refugiați creștini din Ucraina!**

Late Reverend Richard Wurmbrand with wife, Sabina

Februarie 2024

Anunț!

Se pot obține următoarele 5 cărți gratuite, numai folosind Formularul de Cerere de pe pagina de internet: <https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>

Autor: Pastorul Richard Wurmbrand:

"Drumul spre Culmi" (meditații creștine pentru fiecare zi din an);

"Torturat pentru Hristos";

"Cu Dumnezeu în Subterană";

"A Fost Karl Marx un Adept Satanist?";

"Soția Pastorului" de Sabina Wurmbrand.

Cei interesați, vor trebui să acopere cheltuielile minime de expediere arătate în Formularul de Cerere.

"cunosc în parte" (I Corinteni 13:12)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand

DEVINO CONȘTIENT DE BINECUVÂNTĂRILE ASCUNSE ALE LUI DUMNEZEU

Am primit o scrisoare de mulțumire de la un creștin care fusese eliberat recent dintr-o închisoare comunistă. El a scris:

„Înfățișarea mea exterioară nu este atractivă. În lagărul de muncă forțată, am lucrat sub pământ. Am avut un accident în urma căruia am rămas cocoșat.

Am fost să vizitez o familie. Un băiat s-a uitat la mine și apoi a întrebat: „Unchiule, ce ai pe spate?” Eram sigur că va urma o bătaie de joc, dar totuși i-am răspuns: „O cocoasă”. „Nu”, a spus copilul, „Dumnezeu este dragoste și nu dă nimănui diformități. Nu ai o cocoasă, ci o cutie sub umeri. În această cutie sunt ascunse aripi angelice. Într-o zi, cutia se va deschide și vei zbura în rai cu aceste aripi. Am început să plâng de bucurie. Chiar și acum, scriu și plâng.”

Fiecare om are un fel de „cocoasă”, un handicap fizic, mental sau spiritual, ceva de care îi este rușine sau care îl face să pară ciudat. Lucrurile apar astfel dacă le privim din perspectiva vieții noastre pământești limitate.

CITEȘTE ȘI DĂ MAI DEPARTE!

Aici „cunoaștem în parte” (I Corinteni 13:12). Și din această cauză, viețile și suferințele noastre par lipsite de sens. Psihologul elvețian Jung a remarcat: „Nevroza principală a acestei epoci este golul și lipsa de sens a vieții oamenilor”.

Cel care nu știe totul poate să rateze un factor important care i-ar putea schimba întreaga viziune. Dacă nu știm totul, nu putem fi siguri de nimic. Această nesiguranță ne dă impresia de lipsă de sens.

Dar apostolii știau mai mult decât orice; cunosteau pe Cunoscătorul tuturor lucrurilor. Prin urmare, ei erau oameni care aveau o siguranță. Ei i-au spus lui Iisus: „Acum cunoaștem că știi toate lucrurile” (Ioan 16:30). Ei știau că viețile și faptele lor au fost predestinate de acest Cel care știe totul și, prin urmare, care nu poate greși.

Nu trebuiau să-și facă griji dacă acțiunile lor erau considerate corecte de către oameni. Ceea ce este corect este a fi corect din punct de vedere uman. Cu ce măsură a fost măsurată neprihănirea celor care ne critică? Și cine a declarat acest corect? Numai Hristos și ceea ce El rânduieste este drept. El are dreptate în tot ceea ce face, pur și simplu pentru că El este cel care le face, nu pentru că I se poate aplica orice criteriu de bine sau rău din afară.

Dacă Dumnezeu ar decide că ar trebui să am o cocoșă, o boală, sărăcie, o pedeapsă de închisoare, un doliu sau orice altă suferință, nu voi accepta standardele umane care cataloghează astfel de lucruri ca fiind catastrofe. Le voi aplica standardul acestui copil plin de Duh și voi vedea în durerile mele cutii care ascund aripi de înger cu care sunt menit să zbor spre cer.

Citiți în Biblie istoria copiilor lui Israel. Expresia „copiii lui Israel” apare de cinci ori într-un singur verset biblic (Numeri 8:19) pentru a indica dragostea lui Dumnezeu față de purtătorii acestui nume. Creștinii sunt copiii lui Dumnezeu. Ar trebui să lucrăm peste tot și prin toate mijloacele la îndemâna noastră pentru a preveni vărsarea sângelui creștinilor în țările aflate sub dictatură comunistă.

Tertulian, a fost un păgân foarte învățat pentru vremea lui, născut în jurul anului 160 d.Hr. în Cartagina, cel mai dezvoltat oraș al Imperiului Roman după Roma. A devenit un creștin impresionat de curajul și hotărârea martirilor și de credința fără compromis într-un singur Dumnezeu. Ca mare învățător al bisericii, el le-a scris prigonitorilor săi în secolul al II-lea: „Cu cât suntem distruși mai mult de voi, cu atât creștem în număr. Sângele creștinilor este sămânța”.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Eroi ai credinței și familiile lor ajutați cu darurile voastre!
Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință, ajutați cu darurile voastre
Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro> (coloana a treia)

BREGARU Florica din Oastea Domnului

Soțul ei, Gheorghe Bregaru, a suferit 5 ani în închisorile comuniste din România pentru activitate religioasă secretă. Fără teamă, a avut grijă singură de patru copii și a continuat activitățile creștine ilegale ale soțului ei. **Citiți mesajul ei în buletinul nostru lunar din 6/2015.**

CALOTA Monica

A fost cel mai mic dintre cei 9 copii ai fratelui Opris, închis timp de cinci ani ca lider în activitatea creștină secretă din fosta Românie comunistă. Ea a scris: „Înainte să moară tatăl meu, l-am întrebat: „Ți-e frică de moarte?” El a răspuns: „Dorința mea este să-L întâlnesc pe Domnul””. **Citiți mărturia ei în buletinul nostru online din 7/2015.**

IFTIMOAIIE Anica

A fost cel mai mare dintre cei șapte copii ai lui Mihai Neculai, un cunoscut lider al Oastei Domnului, care a suferit multe torturi pentru credință timp de 5 ani în închisorile fostei României comuniste. Datorită incapacității mamei sale, a trebuit să își îngrijească și să-și crească toți frații. **Citiți mărturia ei în buletinul nostru online din 7/2015**

Pop Cristian este fiul liderului creștin Pop Alexandru care a fost condamnat la 13 ani de muncă silnică și confiscarea tuturor bunurilor în fosta Românie comunistă pentru că „a depus o ferventă mărturie (religioasă), în timp ce călătorea în toată țara” **Citiți documentul de condamnare în buletinul nostru online din 7/2015.**

Scrisoarea Elenei: Mă numesc Elena D. (nume protejat, N. Ed.) Am 19 ani și am locuit în (Orfelinatul) Agape în ultimii 11 ani. Am ajuns în Casa Agape din cauza unor probleme în familie. Părinții mei obișnuiau să bea alcool, rezultând violență (împotriva copiilor) și certuri. Agenția pentru Protecția Copilului a fost conștientă de pericolul (fizic) existent pentru mine și frații mei și în acest fel am ajuns la Orfelinatul Agape. Agape a ajuns să fie familia mea. Aici am învățat să iubesc, să iert și să împărtășesc. La Agape, profesorii mei care ne sunt ca niște părinți au făcut tot posibilul ca să nu ne lipsească nimic și ne-au arătat o iubire pe care nu am simțit-o până atunci. Tot la Agape am cunoscut-o pe Alice, care s-a dovedit a fi de 11 ani cea mai bună prietenă a mea. Ea este persoana care m-a apropiat de Dumnezeu și mă ascultă dacă am o problemă. Datorită ei, viața mea la Agape este și mai frumoasă și de aceea pot sublinia că a fi în Agape este cel mai frumos cadou pe care mi l-a făcut Dumnezeu. În următorii ani aș dori să devin un asistent social capabil să ajute atât copiii săraci, cât și persoanele neajutorate. Aș dori să ofer aceeași dragoste ca cea pe care am primit-o în această minunată casă numită Agape. Nu cred că aș putea întoarce în natură tot ceea ce am primit la Agape dar mi-aș dori ca pe viitor să ofer o mână de ajutor pentru ca misiunea Agape să continue și mai mulți copii să beneficieze de dragostea pe care nu am putut-o simți de la părinții mei naturali.

Scrisoare primită de la Elena

Numele meu este [redacted] Elena, am 13 ani și locuiesc în Casa Agape de aproape 11 ani. Am ajuns în Casa Agape din cauza unor probleme familiale. Părinții obișnuiau să consume alcool ceea ce ducea, de cele mai multe ori, la violențe și certuri. Protecția Copilului a fost conștientă de pericolul în care ne aflam atât eu cât și frații mei și am ajuns în felul acesta la Agape. Agape este familia mea. Aici am învățat să iubesc, să iert și să împărtășesc. La Agape, cei care ne sunt ca și părinți, au făcut tot posibilul să nu ne lipsească nimic.

**ORFELINATUL AGAPE din Pașcani a fost fondat în 1993
de pastorul Richard Wurmbrand și soția sa, Sabina.**

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand a trimis ajutor financiar în fiecare an

**MĂRTURIA DIRECTOAREI ORFELINATULUI AGAPE, CARMEN GAVRIL,
POVESTEA PE SCURT A ANCUȚEI**

Anuța este cel mai mic copil al familiei D. (numele a fost protejat din motive de protecție a identității!) Trei dintre copiii acestei familii au venit în 2010 la Agape. Pe vremea aceea erau șase frați.

Toți trăiau într-o sărăcie extremă. Părinții, ambii alcoolici, nu aveau grijă de copii, nu lucrau și trăiau cu toții în condiții mizere. Casa lor de chirpici se prăbușise și o organizație creștină le construisese o altă casă cu două camere, dar și aceasta era acum sub orice nivel de viață omenească.

Nu aveau toaletă, nici măcar în curte. Toți locuiau într-o singură cameră. Cealaltă cameră era plină de tot felul de lucruri aruncate. Copiii erau nevoiți să cerșească și să mănânce doar ce primeau sau ce le dădeau vecinii. De multe ori mama pleca de acasă, copiii rămânând doar cu tatăl, care de cele mai multe ori era plecat de acasă. După un timp mama se întorcea cu un alt copil, aproape toți copiii având un alt tată.

Pentru că nu au mai suportat, copiii mai mari s-au plâns la școală și la primărie, motiv pentru care asistenții sociali i-au luat pe toți și i-au plasat în diferite centre sau familii. Așa au ajuns Vasile, Elena și Maria la Agape.

Aici viața acestor copii s-a schimbat. Deși proveneau dintr-un mediu teribil, cei trei au fost și sunt copii minunați, buni ascultători, buni la suflet și veseli. Între timp, mama lor a mai născut încă 4 copii, care au ajuns să trăiască în aceleași condiții mizerabile ca și primii. În ultima perioadă, cea mai mare fetiță dintre cei patru, Nicoleta, care avea 5-6 ani, ajunsese să aibă grijă de frații ei mai mici, de doi gemeni de 2 ani și de un bebeluș, Anuța. Mama dispăruse, iar tatăl, care nici măcar nu era tatăl lor, nu avea grijă de copii.

Cei trei care erau cu noi, își vizitau din când în când frații mai mici. La cererea lor și după ce am văzut și noi situația, i-am dus pe cei patru micuți în Agape. Elena a dovedit că se comportă ca o adevărată mamă cu cea mică, Anuța. A dus-o în camera ei și a avut grijă de ea zi și noapte. Deși avea școală și lucruri de învățat, și-a sacrificat mult timp. Anuța avea un somn foarte agitat și se trezea des. Deși i s-a propus să o lase pe micuță să doarmă cu altcineva, pentru că în curând avea să susțină examenul de bacalaureat și trebuia să se pregătească, nu a acceptat. Sacrificiul ei a fost și este admirabil. Acum Elena este studentă la asistență socială, iar Anuța va împlini 6 ani în ianuarie.

Toți patru au crescut frumos și Agape este Casa lor. Când Anuța a venit la noi, nu avea certificat de naștere. Timp de aproape cinci ani ne-am chinat să-i obținem certificatul de naștere, dar nu am reușit. Anuța nici nu avea medic de familie și ne-am temut mereu pentru viața ei. Totuși, printre tinerii crescuți la Agape și printre copiii noștri, am avut medici care au îngrijit-o. Anul acesta, în vară, sotul meu Dorin a reușit să-i convingă pe cei de la biroul de asistență socială să înregistreze un certificat de naștere pentru ea.

O clădire de apartamente distrusă de bombardamentele rusești în Mariupol, Ucraina, unde 40% din întregul oraș a fost aproape distrus.

Peste 8 milioane de refugiați au evadat până acum din Ucraina în diferite țări europene

Mărturii ale Familiilor de Refugiați Creștini din Ucraina Sfâșiată de Razboi, Ajutate cu Darurile Voastre!

Sora Marina Pikulitskaya a scris:

Bună ziua, mă numesc Marina și sunt mamă a trei copii. De îndată ce războiul din Ucraina a început pe 24 februarie, așteptam (cu naivitate) vești că se va termina și va fi pace, dar trupele inamicului (rus) s-au apropiat de regiunea noastră și ne-am dat seama că trebuie să fugim. Am fugit însoțiți de sora mea și de fiul ei.

Soțul meu Yevgenyi a rămas în Ucraina și, cu ajutorul pastorului nostru local, au ajutat oamenii să ajungă la granița de vest. Conducerea prin Ucraina era înfricoșătoare, pentru că se auzeau sirenele și aproape la fiecare ieșire dintr-un oraș sau sat, soldații noștri stăteau să ne ferească de lunetistii inamici.

Ne-am dat seama cum în orice moment poți fi împușcat și omorât.

Când eu și copiii mei eram la coadă la graniță, fiul meu a făcut o criză și a început să se sufoce. stăteam pe câmp cu mașina și nu știam ce să facem, dar Dumnezeu și-a arătat mila și ne-a trimis un om care ne-a ajutat.

Am stat la coadă 4 zile pentru a putea trece granița. După ce am trecut granița, am simțit protecție și pace. Trei luni mai târziu, soțul meu ni s-a putut alătura nouă aici, în Spania, iar acum suntem împreună. Ne descurcăm, dar nu avem suficienți bani. Plătim suplimentar pentru mâncare pentru (cinci) copii și pentru un apartament mai mare (pentru a găzdui opt persoana, suma care depășește mai mult de jumătate din salariul soțului meu), și de aceea nu este suficient. În imagine este propria noastră familie. La noi a venit și nepotul meu pentru că și el a fugit de război. Tatăl său, fratele meu sunt în armată și apără țara (de invazia rusă.)

CITEȘTE ȘI DĂ MAI DEPARTE!

Refugiați Creștini Ucrainieni Ajutați cu Darurile Voastre

16 aprilie 2022

Dragi contribuitori: Recunoștința mea, tuturor celor care au donat cu generozitate pentru a ajuta atât de mulți refugiați din Ucraina, un adevărat potop de persoane strămutate. Peste 4 milioane au scăpat de acum în războiul actual și se așteaptă să iasă alte 3 milioane. Dacă citiți știrile zilnice, vă veți convinge ușor că nu sunt cifre exagerate. Acestea sunt persoane care fug de bombardamentele extinse și de distrugerea totală continuă a orașe întregi. Se întâmplă că țara mea natală, România și Republica Moldova au împreună cea mai lungă graniță comună cu Ucraina. În același timp, România este una dintre cele mai sărace țări din Uniunea Europeană, iar Moldova este mai rău din punct de vedere economic. În România și Moldova până acum, peste 1 milion de ucraineni și-au căutat un refugiu. Majoritatea acestor refugiați sunt femei cu 3 până la 8 copii. Din fericire, multe alte țări din Europa și America de Nord acceptă să găzduiască acești refugiați, dacă pot ajunge până acolo. Multe biserici din afara României, au trimis mijloace de transport, precum autobuze și chiar zboruri închiriate. Acești refugiați vorbesc ucraineană și rusă. Pe ici pe colo, comunitatea de limbă română este de ajutor deoarece unele localități de graniță precum orașul universitar Czernowitz (nume în germană, Cernăuți în română) unde s-a născut mama mea, făceau parte din România înainte de al Doilea Război Mondial. Unii dintre generația tânără ar putea avea puține cunoștințe de engleză. Guvernul român și-a dat toată osteneala în a găzdui cei mai mulți dintre acești refugiați. Prin multe contacte de încredere de mulți ani în România, ne-am concentrat pe a ajuta în moneda locală românească de la 800 la 8.800 de Ron de familie, credincioși creștini refugiați. Mulți au plecat doar cu hainele de pe ei. La graniță erau cozi lungi de kilometri. Prin credincioșii locali care merită toată lauda, oferim bani de buzunar, dați în mână pentru hrană și cazare pentru câteva zile, până când există o rezoluție parțială cu privire la planurile de viitor apropiat de a se stabili cumva într-un loc sau de a trece mai departe în alte țări. 8.800 de Ron pare a fi o sumă mare pentru un cuplu în vârstă care ar putea scăpa, dar majoritatea cuplurilor ies cu grupuri mai mari de 10 până la 15 copii și nepoți. Doar ca un exemplu, am plătit pentru o casă în localitatea Victoria, 26.000 Ron pentru o lună de cazare și mâncare pentru 3 adulți și 12 copii. Cei mai mulți dintre acești refugiați își fac iluzia că își părăsesc țara natală, locuința și munca lor pentru o perioadă scurtă de timp, dar așa cum apar știrile despre acest război prelungit, mă îndoiesc că va fi așa. Cred că acești refugiați vor rămâne refugiați pentru mulți ani de acum înainte. Publicăm în acest buletin informativ doar câteva chitanțe cu sume, documentând ceea ce am scris mai sus. Din nou, mulțumesc și Dumnezeu să vă binecuvânteze. **Mihai Wurmbrand**

409	Власенко	Валентин	Мефодьевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Казахстан
411	Куркин	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левен	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казахстан
413	Романюк	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тиссен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Бычков	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯННИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СКВОРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варавин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лященко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Ткаченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казахстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Отмахов	Вениамин	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савченко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Фадеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
429	Богодимов	Александр	Валерьевич	1962	Эстония

Mai sus, exemplu de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini baptiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedepșa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și la 110 vorbitori de alte limbi. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. (Mărturiile disponibile pe internet la:

<http://www.misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>

Misiunea Creștina Richard Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU:

Conturi IBAN:

RON: RO27RNCB0068149171380001
USDollar:RO97RNCB0068149171380002
EURO: RO43RNCB0068149171380004